

DIÀ A DIÀ

amb Déu

Núm. 263 1r trimestre 2022

REVESTIU-VOS!

... si és que realment heu escoltat el seu anunci i heu estat instruïts per ell. Així, doncs, segons la veritat que ve de Jesús, renuncieu al vostre comportament passat i despullau-vos de l'home vell que es va destruint rere els desigs seductors; renoveu espiritualment el vostre interior i revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat (Efesis 4, 21-24).

Cada inici d'any, malgrat que sabem que aquest trànsit forma part de la ficció del calendari, ens preparem per encetar-lo amb reptes, nous o vells, que encara no hem posat en pràctica. La llista és llarga i no cal repetir-la perquè totes i tots la coneixem. Antropològicament parlant, les celebracions de transició són necessàries per l'ésser humà, aquestes ens permeten assimilar allò que canvia, o fins i tot allò que volem canviar; en aquest sentit és bo, és molt bo, aturar-nos i preguntar-nos què volem del nou any, i potser sobretot, què volem de nosaltres per aquest nou any.

Des que va començar la pandèmia, cap el desembre de 2019, ens hem vist -com a societat- davant un repte sanitari punyent i que cada cop que hem pensat que estava superat ha tornat a desestabilitzar-nos. Pensàvem que d'això en sortiríem millors, però el temps ens ha anat demostrant que els mateixos errors que cometíem els seguim cometent; ni la sanitat pública ha rebut més inversió, ni la cooperació internacional ha aconseguit fer arribar arreu les vacunes. Però no és aquest el nostre únic repte; el món porta arrossegant egoïsmes i especulacions econòmiques -que malbaraten la vida de les persones, sobretot la de les que menys tenen i més vulnerables- són molt i molts anys, i sembla que no hi

hagi res que pugui arreglar-ho.

També nosaltres, com a individus, ens trobem davant càrregues de les que, per més que volem canviar, no aconseguim desempallegar-nos; per això, massa vegades, els reptes del nou any tornen a ser els mateixos. Segueix primant en nosaltres aquell ésser humà vell, i del nou se'n sap ben poc.

Les paraules de l'apòstol Pau als Efesis, aquesta crida a revestir-se, també ha de ser la nostra, segurament un bon nou repte per aquest any. Però aquesta transformació, aquest anar fent morir el que és vell perquè el nou pugui néixer, no és una tasca que es pugui fer des del nostre esforç, no és quelcom que aconseguirem si hi posem les ganes, a la fi, revestir-se de Jesús solament es pot fer en un camí de comunió, un camí que va amarant el nostre caràcter del seu, no per imposició, sinó per contacte.

Si volem amarar les nostres vides de la paraula i el ser del Fill de Déu, haurem d'acostar-nos a ell, xopar-nos d'ell, i fer-ho des del convenciment que aquest és el veritable canvi que necessitem. L'Esperit del Senyor, aquesta penyora de la presència de Déu a les nostres vides, ha vingut a nosaltres, no en exigència, sinó en la dolçor de l'oportunitat, que amb llibertat podem abraçar.

Així doncs, que sigui el nostre repte viure aquesta comunió plena, que en el camí de la vida va ensenyant-nos i transformant-nos; una comunió que és presència de força, de coratge i de consol, també inspiració, però sobretot amor que canvia, en viure'l, el nostre ser.

Canviem aquesta any el vestit vell pel nou, omplint-nos de la gràcia de Déu, que s'ha fet Emmanuel per nosaltres, i caminem amb ell, per ser cada dia una mica més veritable humanitat, que dóna i comparteix, que busca la justícia i lluita per la pau.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

CULTES 1r trimestre 2022

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA</i>	<i>butlletí</i>
02/01/2022	Marta LÓPEZ	Cristina Akamba Elisabeth Cortés	Alícia
09/01/2022	Marta LÓPEZ	Llúisa Braña Sergi Diaz	Caroli
16/01/2022	Marta LÓPEZ	Abel Garcís Joan Salvador	Samuel
23/01/2022	Samuel FABRA	Anna Plantada Marta Huch	Rubèn
30/01/2022	Marta LÓPEZ	Esther Rión Marta Freixes	Daniel
06/02/2022	Marta LÓPEZ	Cristina Akamba Elisabeth Cortés	Alícia
13/02/2022	Marta LÓPEZ	Llúisa Braña Sergi Diaz	Caroli
20/02/2022	Marta LÓPEZ	Abel Garcís Joan Salvador	Samuel
27/02/2022	Àlex PALLÀS	Anna Plantada Marta Huch	Rubèn
06/03/2022	Marta LÓPEZ	Esther Rión Marta Freixes	Daniel
13/03/2022	Marta LÓPEZ	Cristina Akamba Elisabeth Cortés	Alícia
20/03/2022	Marta LÓPEZ	Llúisa Braña Sergi Diaz	Caroli
27/03/2022	Judit PALLÀS	Abel Garcís Joan Salvador	Samuel

Dissabte **1** **gener** **Fets 20, 17-24**

Davant el nou any, amb incerteses i preocupacions, per les nostres pròpies situacions, però també per tot allò que ens envolta, ens enfrontem a un nou temps, potser fictici, però que d'alguna manera ens marca el ritme de la vida; posem-nos en mans del Senyor, perquè el seu Esperit ens acompanyi, i sigui enmig de l'alegria o del patiment, puguem seguir el camí de Jesús.

Diumenge **2** **gener** **Romans 15, 7-13**

En la força de l'Esperit seguim treballant, compartint l'amor i la pau que hem rebut com un regal preciós de Déu. En Jesús ha demostrat el seu amor per la creació, pels d'aquí i pels d'allà, pels de dins i pels de fora. Déu ha obert els seus braços per acollir-nos a totes i tots i per la seva fidelitat és que mantenim l'esperança i volem oferir tot allò que hem rebut.

Dilluns **3** **gener** **Miquees 4, 1-4**

El camí de la pau esdevé en el convenciment que és l'Esperit del Senyor, present enmig del seu temple, qui ensenya. Un temple que no són quatre parets, sinó la seva presència consoladora, que ens encoratja per veure en el present les seves promeses. En Jesús, Déu ha portat la reconciliació amb ell i l'oportunitat de reconciliar-nos entre nosaltres. Que la seva pau sigui el nostre camí.

Dimarts **4** **gener** **Hebreus 13, 1-6**

Déu és amb nosaltres. Aquesta confiança és el que ens empeny a ser amb els altres amb el mateix amor que hem rebut. Mirar l'altre i veure el proïsme no és solament un manament, és allò que ha de néixer de saber que res ens pot fer por, perquè en totes les circumstàncies Déu ens acompanya. De la comunió amb ell neix l'amor fratern que acull i dona, sense qüestionaments.

:

Dimecres **5** **gener** **Efesis 3, 1-6**

La universalitat de la salvació que Pau predicava va ser un escàndol en el seu temps. Massa vegades, potser sense adonar-nos, etiquetem les persones i creiem que podem decidir qui està dins o fora; la realitat és que Déu ens ha estimat a totes i tots, i la seva gràcia ha estat vessada sense mesura. Tota la creació és hereva de les promeses divines i per això hem d'aprendre a construir espais fraterns i oberts, on tothom pugui trobar entre nosaltres el Déu que acull.

Dijous **6** **gener** **Mateu 2, 1-12**

Com els savis d'orient, en el camí de la nostra vida busquem trobar Jesús. No sempre ho aconseguim, perquè els camins de vegades són llargs, difícils i cansats; però Déu no ens abandona i sempre ens fa arribar un senyal per trobar-lo. Mirem al nostre voltant i veurem que Déu és present, enmig de la comunitat, en el somriure i l'abraçada. El seu amor es manifesta en la fraternitat i la "sororitat".

Divendres **7** **gener** **Gàlates 1, 11-24**

Diem que els camins del Senyor són inescrutables, i veritablement la seva forma d'actuar és misteriosa i sorprenent. De vegades no entenem el que succeeix al nostre voltant, a les nostres vides, però podem confiar en què el Senyor hi és. Ell ve per transformar les nostres vides, perquè en cada passa puguem aprendre i convertir-nos. Agafem-nos de la seva mà, que sempre està disposada a aixecar-nos i acompanyar-nos en el camí.

:

Dissabte **8** **gener** **2 Samuel 22, 29-34**

Enmig de totes les nostres batalles, enmig dels problemes, dels patiments i les preocupacions es manifesta el braç poderós del Senyor que ens acompanya. Ell ens mostra el camí de la bondat i de l'amor, ell és el baluard que necessitem quan tot trontolla, perquè amb la seva força i la seva misericòrdia ha omplert les nostres vides de la confiança de saber que no ens abandona.

Diumenge 9 gener Lluc 3, 15-18

En Jesús hem rebut el do de l'Esperit Sant, que ens ofereix l'oportunitat de deixar enrere les nostres foscos per viure en el camí de la seva llum. Solament en ell podem transforma les nostres vides a imatge del Fill que Déu, perquè en la seva dolça abraçada sentim i podem viure l'amor que el Senyor ens té i pel que ha vingut a habitar entre nosaltres.

Dilluns 10 gener 1 Samuel 3, 1-9

Déu va acostar la seva Paraula perquè la humanitat pugués sentir el seu missatge, revelat en Jesús per a totes i tots. Ell ens segueix cridant, perquè puguem escoltar-lo, ell no ens ha deixat orfes, sinó que en el seu Esperit segueix cridant-nos pel nostre nom. Moltes vegades el soroll del món no ens permet de sentir-lo, però si parem i aconseguim mirar-lo veurem que ell és allà, esperant que puguem acollir-lo en les nostres vides.

Dimarts 11 gener Deuteronomi 30, 11-14

La Paraula ve a nosaltres perquè puguem acollir-la a les nostres vides, és a prop nostre, en el nostre cor, perquè puguem compartir-la i donar-lo com el do que hem rebut. Complir la paraula del Senyor és, a la fi, saber viure seguint les passes del seu fill que ens ha mostrat el camí de l'amor, el perdó i la pau. És en aquest seguiment que manifestem la paraula dita i viscuda en Jesús, donada per a totes i tots.

Dimecres 12 gener Efes 3, 14-19

Arribar a abastar l'amor de Déu és una tasca complicada. És tan gran, tan immens, que se'ns escapa, però per Pau és una necessitat imperiosa conèixer-lo, perquè entrar en la plenitud de Déu és precisament abraçar aquest amor. Potser solament amb fe podem viure'l, solament per la fe podem, sense acabar d'entendre'l, confiar en què és molt més gran i profund del que ens imaginem, i en aquesta confiança construir la nostres vides en l'intent de compartir-lo.

Dijous 13 gener Joan 12, 44-50

En Jesús, Déu ha volgut mostrar el veritable camí de la humanitat. En les seves paraules i els seus actes trobem la naturalesa humana en la plenitud de l'Esperit. Acollir Jesús significa, a la fi, seguir-lo, abraçar la seva paraula i intentar complir-la. En ell trobem la revelació per a les nostres vides i la inspiració per als nostres actes, i sobretot la gràcia de saber que Déu ha vingut a buscar-nos per ensenyar-nos amb la seva llum quina ha de ser la nostra manera de construir-nos com a humanitat.

Divendres 14 gener Isaïes 25, 1-5

Déu se'ns ha manifestat com la nostra salvació, una que no es remet únicament a un futur, sinó que es fa present en les nostres circumstàncies concretes, en aquelles que ens toca viure enmig d'aquest món. Déu s'acosta amb la seva salvació, per ser en les nostres vides presència que encoratja, que ajuda, que ens aixeca quan caiem i ens abraça quan plorem. El Senyor no ha fugit dels nostres neguits, sinó que ha vingut a compartir-los per així oferir-nos la seva mà quan la necessitem.

Dissabte 15 gener Miquees 7, 18-20

En la misericòrdia del Senyor ens emparem, allà redrecem les nostres vides quan el camí es torça. El seu amor és pura gràcia, que consola i ens diu que el perdó serà vessat tantes vegades com calgui en els nostres cors. Viure aquest perdó és el que ens transforma i ens fa aixecar-nos i tornar-ho a intentar, perquè sabem que la compassió de Déu no es torça i que és la seva fidelitat la que manté per sempre l'amor.

Diumenge 16 gener Joan 2, 1-12

Déu es fa present enmig de les nostres celebracions. Ell és a l'aguait per oferir-nos allò que necessitem en el moment precís; disposat a viure amb nosaltres en tots els instants porta l'alegria i el vi per la festa. Massa vegades, segurament per la voràgine del nostre món, ens passa desapercibuda la seva mà, que és al costat nostre oberta de bat a bat. Fer-nos conscients d'aquesta presència generosa ens oferirà gaudir tot el que ens dona.

Dilluns **17** **gener** **Salm 142**

Déu ens obre la porta per acudir a ell, per abocar totes les nostres penes, tots els nostres neguits als seus peus. En ell trobem el consol i la gràcia de saber-nos escoltats i atesos; tot i que és cert que moltes vegades això no canvia les nostres situacions, el cert és que davant la presència de Déu podem trobar les forces per afrontar el que ve i l'ajut necessari per no decaure. Lloem el Senyor perquè ell s'ha ofert com el nostre ajut.

Dimarts **18** **gener** **Efesis 1, 15-23**

La força de Déu ens acompanya, no és una força que s'imposi, ni que ens sacsegi, és el ventijol suau del seu Esperit, que ens concedeix de viure sota la seva protecció; quan el necessitem ell es manifesta com l'impuls que ens manca, com la mà que ens aixeca. En ell es construeix l'església i la comunitat, en ell se'ns concedeix la presència divina, on podem viure l'amor que Déu ens té.

Dimecres **19** **gener** **Lluc 9, 57-62**

De vegades el seguiment de Jesús se'ns fa feixuc, hi ha mil coses a fer, un munt de tasques i responsabilitats sembla que ens distreuen d'allò que és l'important. Però el cert és que el seguiment es realitza en qualsevol moment; en tots els instants de la nostra vida, estiguem fent el que estiguem fent, Jesús ens crida a viure com a deixebles seus, mostrant arreu i en totes les circumstàncies el seu amor i la seva misericòrdia pels que ens envolten.

Dijous **20** **gener** **Lluc 8, 16-17**

Som cridats a brillar en les nostres vides, però no com qui vol destacar, sinó com qui es manifesta com a camí pels altres, com a llum que ensenya la veritable manera d'estimar i perdonar. Cada cop que manifestem Jesús a les nostres vides estem mostrant una altra manera de fer les coses, una nova forma de ser enmig del món i amb els altres; no ens estem de fer-ho, perquè quan brillem mostrem el Regne de Déu.

Divendres 21 gener Salm 67

La mirada de Déu sempre és sobre nosaltres, ell vigila què ens succeeix, i no ho fa com qui busca una errada, sinó com una mare bondadosa que vol guardar-nos, cuidar-nos i venir de seguida a nosaltres amb el seu ajut quan el necessitem. La benedicció de la seva companyia i la seva cura ha de ser la fortalesa de la nostra esperança, perquè sabem que ell sempre hi és i mai ens abandona.

Dissabte 22 gener Fets 26, 12-18

El Senyor ve a buscar-nos, el seu amor es manifesta en què sempre està disposat a obrir-nos els ulls perquè el puguem conèixer, perquè el puguem compartir. No importa on estiguis, no importa què succeeixi, ell ve a nosaltres, per mostrar-nos nous camins, noves formes de fer i ser enmig del món. Moltes vegades vivim perduts, perquè passen massa coses, però vivim amb l'esperança que Déu sempre ve a trobar-nos.

Diumenge 23 gener Lloc 4, 14-19

Jesús no va venir a jutjar la humanitat, sinó a portar l'any de gràcia de Déu, un espai on es manifesta el seu perdó, que esborra totes les culpes i ens omple del seu amor per reiniciar les nostres vides. La misericòrdia de Déu sempre es manifesta, ve constantment a les nostres vides per redreçar allò que s'ha torçat, solament hem de permetre que el seu Esperit actuï en nosaltres, ell ha estat vessat com un regal preciós que sempre ens dona l'oportunitat de tornar-ho a intentar.

Dilluns 24 gener Salm 69, 30-37

La lloança neix d'un cor agraït. Quan mirem enrere veiem la mà del Senyor a les nostres vides, quan ha passat la tempesta ens adonem de com la seva força ens ha sostingut, com la seva pau ens ha acorat per poder seguir endavant. Lloem el Senyor, perquè sabem que ell és amb nosaltres, tenint cura, oferint el seu ajut. En Déu és el nostre recer; per això en temps d'angoixa aixequem el nostre clam, amb un deix de lloança, perquè sabem que ell hi és i no ens deixarà.

Dimarts 25 gener Hebreus 1, 1-4

Déu ha parlat i ho ha fet en la persona de Jesús, la seva vida, els seus actes, el seu missatge, tot és el que Déu ha volgut pronunciar entre nosaltres. Massa vegades les lògiques del món ens diuen que aquesta Paraula no es pot complir, però sabem que, malgrat que de vegades se'ns fa difícil, amb l'ajuda de l'Esperit podem seguir aquest camí. Si a Déu no podíem copsar-lo, ell s'ha fet humà perquè totes i tots puguem arribar fins a ell i comprendre com n'és de gran el seu amor.

:

Dimecres 26 gener Osees 11, 1-4

Amb la bondat d'un pare, amb l'amor d'una mare, amb la dolçor de qui veu en nosaltres fills i filles estimades, Déu s'ha acostat, per portar-nos llibertat, per dur-nos als seus braços; malgrat que moltes vegades ens desviem dels camins, ens rebel·lem contra ell i perdem l'horitzó cap a on anem, ell retorna a nosaltres, perquè en el seu amor i la seva misericòrdia puguem refer els llaços trencats.

Dijous 27 gener Èxode 20, 18-21

La presència de Déu es va manifestar com una força tan poderosa que feia espant. El poble no volia estar davant d'ell, per por, per temor; per això en Jesús, Déu ha mostrat qui és i com és, perquè puguem entendre que més enllà de la seva grandesa, que pot fer-nos tremolar les cames, en ell viu i és l'amor veritable, la misericòrdia i la instrucció, que ens encamina a intentar fer de les nostres vides veritable humanitat, inspirada en Jesús.

Divendres 28 gener 1 Pere 3, 8-12

Som cridats a viure en bondat vers els altres. Déu ha sigut bo amb nosaltres; i tot allò que d'ell hem rebut, amor, misericòrdia, perdó i gràcia, se'ns demana de compartir-ho amb els altres. És cert que, massa vegades, no ens és fàcil, perquè la bondat sembla la resposta del tanoca, però aquesta crida és, precisament, l'essència de l'evangeli. Compartint allò que hem rebut és com fem seguiment de Jesús.

Dissabte 29 gener Daniel 3, 8-12

El món ens empeny massa vegades sense que ens adonem. Amb subtileza els déus del consumisme, del tenir més, del salvar-me jo abans que els altres, venen a nosaltres i ens convencen que la felicitat és el que ells diuen i la trobem en un viure egoista. Però el Senyor ens demana d'obrir els ulls, de veure els que ens envolten amb la compassió que ens porta a la generositat. No ens deixem entabanar per fal·làcies, solament en l'amor veritable hi ha la felicitat, per a totes i tots.

Diumenge 30 gener Lluc 4, 21-30

Si la primera part del discurs de Jesús va agradar als seus oients, no ho va fer la segona. I és que massa vegades les nostres paraules poden convèncer, però solament fins que aquesta tinguin una aplicació que trenca amb els esquemes del món. Jesús reclama una salvació universal, que implica superar les barreres ètniques; i davant aquestes paraules el jueus es rebel·len. Mirem també nosaltres de no confessar a mitges, perquè el seguiment de Jesús és transformació real de tot allò que som.

Dilluns 31 gener Joan 1, 1-18

Acabem gener i Nadal ens queda ja molt lluny, però allò que vam celebrar ha de seguir sent la nostra alegria i el nostre goig. Déu s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres. En ell s'ha acostat el veritable amor, la veritable pau que transforma vides. En Jesús podem viure la plenitud de la gràcia de Déu que esdevé una esperança ferma per a totes i tots.

Dimarts 1 febrer 1 Joan 3, 1-3

Déu no ha renunciat a establir una profunda comunió amb nosaltres; anomenant-nos fills i filles ens introdueix en el seu àmbit de vida i es compromet amb nosaltres, sense cap mena de restricció. En el camí de la nostra vida sabem que ell està amb nosaltres, que estima com un pare, que ens cuida com una mare i la nostra resposta és l'alegria de saber que, en Jesús, ens ha fet una gran família que camina en esperança.

Dimecres **2** **febrer** **Isaïes 40, 6-8**

Enmig dels infortunis de la vida, quan els problemes ens colpeixen i ens sentim defallir ens fem conscients de les nostres limitacions. Però sabem que la paraula de Déu i totes les seves promeses són veritables i mai es marceixen. En ell posem la nostra esperança, perquè sabem que la seva mà arribarà per oferir-nos les forces que necessitem i el seny per afrontar el que hagi de ser.

Dijous **3** **febrer** **Efesis 2, 19-22**

Hem sigut acollits en la família de Déu, gràcies a Jesús i al seu Esperit que ens acompanya i, dia a dia, ens va renovant i reforçant. Enmig del món ens declarem com a un espai alternatiu que viu l'amor i la misericòrdia per manifestar el Regne del Déu que ens estima i ens manté com a fonament del que som i del que podem arribar a ser. En Jesús hem d'aixecar les nostres vides. Ell és el baluard que ens refugia.

Divendres **4** **febrer** **1 Corintis 10, 23-31**

Moltes vegades les nostres raons fan mal; és cert que no ens ho parem a pensar, que no busquem ofendre els altres, però hem de fer-nos conscients que la llibertat a la que hem sigut cridats no està per sobre del dolor que puguem causar. Pau ens adverteix d'això i, en l'exemple de Jesús, ens insta a mirar els altres, a tenir-los en tanta estima que no vulguem ferir-los, sinó cuidar-los, per construir fraternitat i no enderrocar.

Dissabte **5** **febrer** **Lluc 12, 22-32**

De vegades vivim amb neguit, i no ens en podem estar; però Jesús ens demana de viure amb confiança, amb la fe de saber que Déu és al nostre costat i que ell no ens abandonarà. Moltes vegades hem entès aquest missatge com una crida a no viure amb previsió, però del que ens adverteix el text és que no podem angoixar-nos tant que ens tornem injustos amb els altres. Per sobre de tot hi ha l'actitud que busca un món més just, i la generositat de buscar el bé dels que ens envolten.

Diumenge 6 febrer Marc 12, 41-44

El temple que havia d'alimentar la viuda li treu tot el que té; però ella, malgrat la seva precarietat es manté fidel a Déu, sense tenir per important la seva situació. Hi ha fidelitat en aquesta història i també hi ha injustícia; però per sobre de tot hi ha el Déu que mira i acull la generositat com un do més digne que no pas la religiositat oficial. En aquest Déu és que hem d'inspirar la nostra fidelitat vers els que menys tenen.

Dilluns 7 febrer Hebreus 9, 24-28

Tot allò que el temple no va poder aconseguir, tota la salvació que va mancar entre les seves parets i columnes, es va manifestar en el Fill de Déu, que feu de la seva vida el veritable temple de la presència de Déu enmig del món. En ell ha arribat la veritable salvació, que no pot ser corrompuda per la maldat humana, una salvació que s'ofereix a totes i tots. La nostra esperança esdevé en la fidelitat de Jesús. Davant l'amenaça, davant les injúries, davant tota maldat ell va donar-se per nosaltres i en ell hem sigut acollits per Déu.

Dimarts 8 febrer Gàlates 2, 15-16

No hi ha cap obra, cap fet, cap bondat que pugui oferir-nos la salvació. La salvació ve de Déu, com un regal. En ella creiem per fe, i és en aquesta que renovem les nostres vides i les omplim de les obres de Déu, que es manifesten en el seguiment del seu Fill, pel qual hem pogut conèixer el Pare. Els dons del Senyor són admirables. Ell ens omple de la seva presència que ens encoratja i ens encamina, amb la seva bondat ens acompanya constantment.

Dimecres 9 febrer Efeis 3, 8-13

Déu ha volgut salvar la seva creació, i per fer-ho el Fill es feu home. En ell trobem tota la gràcia divina i una porta oberta per arribar a la plenitud de la comunió amb Déu, gràcies a l'Esperit. L'amor s'ha manifestat en una encarnació que ve a nosaltres en cadascuna de les nostres situacions concretes, per fer manifesta la presència del Déu de bondat que ens abraça.

Dijous **10** **febrer** **Deuteronomi 32, 1-4**

Tota la creació és convocada a reconèixer la bondat i l'amor de Déu. Diu el càntic de Moisès que ell és la roca, el veritable fonament de tot el que vulguem construir, de tot el que vulguem fer. Per la seva fidelitat, i no per la nostra, hem sigut convocats a viure en plena comunió, ell amara de la seva misericòrdia tota la nostra vida i en ell confiats podem seguir caminant, fins arribar a la terra de la promesa.

Divendres **11** **febrer** **Lluc 11, 1-4**

Cel i terra es troben en la pregària del "Pare nostre", divinitat i humanitat es fusionen en una comunió perfecta, on Déu ofereix i nosaltres, en rebre, responem. La bondat del Senyor ens ensenya que podem acostar-nos a ell, amb les nostres necessitats i les nostres preocupacions, i que ell respon amb la seva presència consoladora que omple i obre nous camins.

Dissabte **12** **febrer** **1 Timoteu 1, 12-17**

La pietat de Déu s'acosta a nosaltres en Jesús. En ell hem conegut la gràcia i l'amor, i en ell hem sigut aollits i renovats. És Déu qui transforma les nostres vides i ens ofereix noves oportunitats per redreçar els nostres camins i els nostres pensaments. La conversió no és un moment donat de la nostra vida, sinó el continu del Déu que ve sempre a nosaltres per ensenyar-nos i oferir-nos noves maneres de treballar amb ell.

Diumenge **13** **febrer** **Isaïes 11, 1-9**

En Jesús, Déu ha donat una nova oportunitat a la creació per refer-se de la maldat i començar a construir un espai millor, on la justícia i la pau siguin veritablement els fruits. En el mateix Esperit de Jesús som cridats nosaltres a viure aquesta transformació com una realitat, entre nosaltres i amb els altres viure el que pot ser com un present, per oferir al nostre entorn una nova manera de fer les coses.

Dilluns **14** **febrer** **Marc 14, 22-26**

En la taula compartida trobem el gran gest de gràcia i misericòrdia, el Senyor ens convida a compartir amb ell el pa i el vi, asseguts els uns al costat de les altres, mirant-nos als ulls com a iguals davant de Déu. En aquesta acollida, que no es produeix per cap mèrit, sinó per la voluntat de Déu, som cridats a ser acollidors i a no fer distinció de persones, perquè igual que hem sigut perdonats, hem de perdonar.

Dimarts **15** **febrer** **Jeremies 33, 1-3**

La promesa d'una resposta ens ha d'acompanyar en els moments complicats de les nostres vides. Déu s'acosta a nosaltres, de vegades no amb el compliment del que volem, però sí com una paraula de consol i de força. Se'ns ha concedit la gràcia de poder invocar-lo, d'acostar-nos a ell i abocar als seus peus tot allò que ens angoixa. En la gràcia del seu amor sabem que sempre ens escolta.

Dimecres **16** **febrer** **Filipencs 2, 12-16**

Som cridats a transformar les nostres vides en la llum de Déu, a treballar amb bondat, a donar als altres tot el que hem rebut. En la seva bondat Déu ha revelat en Jesús el que és bo i agradable, el que construeix un nou món i porta la justícia, en allò que hem après d'ell volem caminar i viure, i per fer-ho tenim l'Esperit que ens renova i ens ensenya què vol de nosaltres.

Dijous **17** **febrer** **Efesis 1, 3-14**

Conèixer a Crist és la benedicció de saber com de gran és la bondat de Déu, com de meravellosa ha sigut la seva gràcia per tota la creació. L'Esperit és penyora de tots els seus dons i tot el seu amor, que es manifesta en una presència constant que mai ens abandona, que ens encoratja i ens dona les forces que necessitem. Que les nostres vides siguin lloança del Déu bo que tant ens estima.

Divendres 18 febrer Romans 8, 1-11

Déu ha vessat el seu Esperit sobre nosaltres. Ell sempre ha estat present en el món, però gràcies a Jesús avui es manifesta en el nostre interior, oferint-nos correcció i seny, saviesa i bondat. En ell hem d'inspirar tot el que fem i el que pensem, en ell se'ns concedeix la gràcia de tenir comunió plena amb el Déu que sempre és amb nosaltres, per això cada dia creixem una mica més i ens anem revestint del caràcter diví.

Dissabte 19 febrer 1 Pere 3, 13-17

De vegades sembla que la bondat és una qualitat menystinguda en el nostre món, però la vida de Jesús és, a la fi, inspiració del que significa aquesta bondat i com una resposta de misericòrdia i concòrdia pot transformar la vida de les persones. Som cridats a ser bons, ser-ho amb els que ens envolten, i així mostrar quin és el caràcter de Déu i com de gran és el seu amor.

Diumenge 20 febrer Isaïes 42, 1-7

El Senyor ens crida, per treballar amb ell, per ser en ell i viure amb ell. No ens ha deixat sols, en el seu Esperit podem caminar i construir les nostres vides, en ell inspirem les nostres passes per portar la bondat i l'amor allà on ens trobem. Som cridats a fer justícia, una justícia que restitueix allò que havia de ser i que transforma en un jardí la terra eixuta dels deserts d'aquest món. Seguint les passes de Jesús, moguts pel seu Esperit, serem llum enmig de la foscor.

Dilluns 21 febrer Joan 18, 33-37

En Jesús han quedat trastocats tots els nostres conceptes. En la història, la humanitat ha omplert de sentit els mots, però d'un sentit equivocat, errant hem pensat que el poder i la força era el valor que donava la victòria, però a la fi se'ns ha mostrat que en la humilitat i el que sembla dèbil està el veritable camí per arribar a la pau. Jesús trastoca tot el que creiem, i en ell renovem les nostres paraules per ser la seva Paraula.

Dimarts **22** **febrer** **2 Samuel 22, 1-4**

El cant de David s'aixeca en el moment de la pau, quan pot descansar de lluites i conflictes; les nostres vides també estan plenes de guerres, que no es lluiten contra guerres sinó contra tot allò que ens empresona, patiments, malalties, preocupacions; però amb David podem cantar perquè veritablement Déu s'ha manifestat com el nostre salvador, com aquell que, enmig de totes les situacions, manifesta la seva presència consoladora per aixecar-nos i que puguem seguir endavant.

Dimecres **23** **febrer** **Joan 6, 41-47**

El misteri del Pare ha sigut revelat en el seu enviat. En Jesús trobem tot allò que no podíem copsar de Déu, perquè escapava al nostre enteniment. Ell és el pa de vida, perquè veritablement alimenta les nostres ànimes per poder transformar-nos i ser, com ell va ser, enviats de Déu, a un món que moltes vegades no ens entendreà però al que estimarem i pel que lluitarem, com Jesús va fer.

Dijous **24** **febrer** **Mateu 6, 19-21**

Per a què treballem? Què ens mou a esforçar-nos? Jesús ens crida a veure més enllà de la materialitat, a deixar enrere una mirada curta i adonar-nos que, massa vegades, les nostres preocupacions ens impedeixen de ser el que hauríem de ser. El nostre món ens crida a acabar, però Jesús ens diu que ens desprenguem d'aquesta lacra per poder mirar més enllà i adonar-nos que en el compartir està el futur de la justícia.

Divendres **25** **febrer** **Jaume 1, 12-18**

En els mals moments, quan les angoixes i els patiments ens fan passar mals moments és quan, amb fe, hem d'acudir a Déu, sabent que en ell tot és bondat per nosaltres. No és fàcil de patir contrarietats, d'errar en els nostres camins, i reconèixer les nostres culpes, però la misericòrdia de Déu sempre és amb nosaltres, oferint-nos el seny de redreçar-nos i de tornar a ell, amb la llibertat de saber-nos perdonats.

Dissabte 26 febrer Romans 6, 8-14

Malgrat que és cert que massa vegades no ens surt, malgrat que és veritat que ens equivoquem sovint i pensem, com és possible! Malgrat tot seguim intentant que les nostres vides s'adeqüin a la de Jesús, seguim buscant la seva companyia, en l'Esperit, per aprendre, per transformar-nos i tornar-ho a intentar. Tenim una nova vida en Crist que, més enllà de les nostres imperfeccions, es manifesta dia a dia en nosaltres.

Diumenge 27 febrer Salm 27, 1-4

Enmig de totes les situacions que ens toca viure, Déu es manifesta com la força que necessitem, com l'empara que ens protegeix. Per això intentem superar les nostres pors, confiats en ell i en la seva bondat que es manifesta sempre. I si arriba el cop i caiem i el mal ens lliga el cor, sabem que aleshores arribarà la seva mà bondadosa per tornar-nos a aixecar.

Dilluns 28 febrer Romans 10, 11-13

La confiança ens sembla un risc. Confiar significa esperar amb esperança, sofrir amb la convicció que Déu no ens abandona. Ens diu Pau que aquesta confiança es construeix en la fe que el Senyor ha sigut bondadós amb totes i tots. Ell que no ha fet excepció de persones acut a les nostres necessitats per enfortir-nos i oferir-nos la seva salvació.

Dimarts 1 març Marc 1, 1-8

De la mateixa manera que el que venia rere Joan era més fort que ell, també el que ens ha precedit a nosaltres, el mateix, és més fort, però totes i tots som cridats a ser la seva veu, una veu que proclama la salvació en totes les facetes de la vida. A la fi, l'evangeli és la bona nova del perdó i de la nova oportunitat, que s'esdevé en el Déu misericordiós que porta la seva salvació a tots els racons del món.

Dimecres **2** **març** **Salm 138**

La confiança en Déu s'esdevé en la memòria de tot el que ha fet. Ell escolta tot el que ens succeeix, fins i tot quan no ho podem dir amb paraules, en la fidelitat del seu amor, que perdura eternament, ens omple de la seva presència, perquè en tots els tràngols visquem acompanyats, en el seu Esperit, del valor que necessitem. Escoltar la seva veu vol dir sentir-lo a prop, guardant-nos i protegint-nos.

Dijous **3** **març** **1 Pere 4, 7-11**

Tota la nostra vida ha de donar glòria a Déu i això no ho fem sense la seva mateixa ajuda. En ell aprenem quina és la veritable forma d'estimar, de donar-nos als altres, de perdonar sense rancúnies i d'oferir allò que som i tenim per construir un nou món, inspirat i amarat del Regne de Déu. En la pregària trobem aquesta inspiració per transformar-nos en la imatge de qui ens ha ofert la salvació.

Divendres **4** **març** **Hebreus 10, 19-25**

Construir-nos com a món alternatiu, com a fraternitat divina, esdevé una tasca que podem realitzar gràcies a Jesús, al seu donar-se per tots, al seu estimar a totes. En ell s'han obert les portes del cel perquè en nosaltres mateixes visqui la presència de Déu; per això podem obrir el nostre cor, confessar-nos i ser sincers. El Déu que ens coneix està disposat a escoltar tot allò que tenim dins.

Dissabte **5** **març** **Salm 119, 46-59**

Totes les paraules pronunciades, totes les promeses esperades, tot s'ha dit en Jesús, llei d'amor per a totes i tots. En el record i la memòria de la seva vida és que transformem les nostres i on inspirem els nostres pensaments i les nostres accions. El salmista lloa el record de la mà del Senyor en la seva història, també ho fem nosaltres en la memòria de la seva intervenció històrica que trastoca el camí de fosc en l'oportunitat de la llum.

Diumenge 6 març Salm 95, 1-7

Quan parlem de la grandesa de Déu, quan ens fem conscients de tot allò que ell és i la petitesa que som nosaltres no podem evitar lloar i donar gràcies, perquè des de la seva plenitud ha vingut a nosaltres per oferir-nos el seu amor entranyable, la seva misericòrdia guaridora i el perdó que reconcilia la nostra vida. A la fi, l'adoració és únicament el reconeixement de tot el que hem rebut de part de Déu i la gràcia amb la que se'ns ha concedit.

Dilluns 7 març 1 Joan 2, 3-11

Estimar no és tan fàcil, ho haurem de reconèixer, perquè, massa vegades, els nostres orgulls, la seguretat en la nostra pròpia opinió i la convicció del nostre raonament ens impedeixen d'adonar-nos que no estimem, que massa vegades no som capaços de fer-ho, i podrem justificar aquesta nostra opció, però la realitat és que la crida no és a reafirmar-nos a nosaltres mateixos, sinó a donar i compartir l'amor que hem rebut, sense mesura i sense lògica.

Dimarts 8 març 1 Corintis 1, 26-31

De la petitesa i de la humilitat Déu escull els seus servidors. Per a Pau és important adonar-nos que és Déu qui ens capacita. La vanaglària s'esdevé quan creiem que seran les nostres forces i els nostres esforços els que aconseguixin arribar allà on volem; però és precisament en els moments de debilitat quan ens adonem que és el Senyor qui ens sosté. Amb fe hem de confiar-nos a ell, perquè sigui ell qui actuï en nosaltres.

Dimecres 9 març Salm 18, 2-7

Confiar significa viure amb la convicció que Déu no és lluny de nosaltres. Que ell està atent a tot el que ens succeeix i que a un crit nostre arribarà amb la seva abraçada per omplir-nos del consol que necessitem. Massa vegades vivim sense recordar que en ell tenim tot l'amor, tota la misericòrdia i tota la força que ens manca, però, sense retrets. Quan ens cal ell ve, per ser present en els nostres mals moments.

Dijous **10** **març** **Isaïes 56, 1-7**

La voluntat de Déu és que dins el seu poble no hi hagi cap exclòs. Nosaltres som els que aixequem fronteres i exigim puresa i origen; és cert que potser ara no tenim una religió ètnica, però alhora seguim aixecant barreres. Déu vol fer caure les nostres lleis per acollir tothom en el seu si, i per això hem de viure amb les portes obertes perquè tothom qui vingui pugui trobar en nosaltres el Déu que acull.

Divendres **11** **març** **Marc 6, 53-56**

Jesús no rebutja els que s'acosten a ell. Si necessitem quelcom ell té els braços oberts per fer en nosaltres, per transformar-nos i aprendre a seguir el camí. És cert que no sempre compleix allò que volem, però en la seva abraçada trobem el consol i la força que necessitem per seguir encarant la vida. Enmig dels patiments anem a Jesús, perquè en ell trobarem resposta al nostre dolor.

Dissabte **12** **març** **Gàlates 5, 1-6**

En Jesús, Déu ha alliberat el món de l'esclavatge de la norma; una norma que moltes vegades els éssers humans posem per sobre de la fe, com si aquesta s'hagués de demostrar en compliments determinats. Fe significa creure en llibertat i practicar el camí de Jesús, que no es sotmet a preceptes humans, sinó a la voluntat de Déu que estimem i perdonem.

Diumenge **13** **març** **Salm 34, 2-8**

Emparar-nos en el Senyor és la benedicció en els moments complicats; saber que pots confiar en ell, perquè escolta i ve a nosaltres en tot moment. Enmig de les angoixes pot passar que no ens adonem de com de prop està de nosaltres, però si fem memòria ens adonarem que ell és present quan el necessitem, amb el seu consol i la seva mà que ens ajuda a seguir endavant.

Dilluns **14** **març** **Filipencs 2, 1-11**

Pau ens crida a seguir l'exemple de Jesús, desposseït de tot poder per amor, abaixat per portar salvació. De la mateixa manera que ell s'ha comportat amb nosaltres, som cridats a comportar-nos amb els que ens envolten. Mirar i estar atents a les necessitats, els patiments, els dolors, per poder donar una resposta d'afecte i d'amor a qui ho necessita.

Dimarts **15** **març** **Mateu 5, 1-12**

Les benaurances no són pas una justificació per allò que funciona malament en el nostre món, sinó més aviat la promesa que Déu, en cadascun dels nostres patiments, es farà present per portar-nos la seva benedicció. En la pobresa, en la tristesa, en tot allò que ens succeeix ell posa la seva mà, per alçar-nos del fang i oferir-nos la seva salvació.

Dimecres **16** **març** **Mateu 5, 13-16**

En el sermó de la muntanya se'ns insta a viure tal i com Jesús ho va fer. És coratge per posar en pràctica tot allò que diem amb els llavis, i fer-ho amb la dolcesa i l'amor que hem rebut. La comunitat de Jesús és aquella que, en el seu viure, mostra l'alternativa justa a aquest món d'injustícia. En el Senyor hem conegut una altra manera de fer les coses i som cridats a practicar-ho, per portar el Regne de Déu.

Dijous **17** **març** **Mateu 5, 17-20**

La incapacitat humana va transformar la llei de Déu, que volia portar justícia, en un compliment religiós que havia perdut tot el sentit; però Jesús ens avisa que l'esperit d'allò que estava escrit era el que comptava, que la intenció de Déu era el que era important, i no pas la nostra interpretació convertida en càrrega. Buscar la justícia per a totes i tots i crear un espai diferent al poder dels imperis segueix sent avui la nostra tasca.

Divendres 18 març Mateu 5, 21-26

Quantes vegades ens hem conformat amb la nostra manera de ser, sense intentar canviar-la? Per Jesús, el més important és transformar-nos en la seva imatge, fer viure en nosaltres el seu amor com la praxis del dia a dia, intentant sempre viure en pau els uns amb les altres. La pau entre nosaltres no neix pas de les nostres capacitats, sinó de la convicció del perdó que hem rebut i que volem donar.

Dissabte 19 març Mateu 5, 27-32

En el camí de la vida se'ns presenten oportunitats de fer viure, en nosaltres, el caràcter de Jesús. Podem escollir fer el mal o fer el bé, no és una qüestió legal sobre l'adulteri o el divorci, sinó una manera de fer i ser amb els altres. No hi ha judici en les paraules de Jesús, hi ha una alternativa a les nostres accions vers els altres. És millor viure intentant fer bé les coses que fer mal.

Diumenge 20 març Mateu 5, 33-37

Som cridats a fer que les nostres paraules siguin veritat; i això significa que allò que diem ho hem de complir. No podem parlar d'amor, de perdó o de misericòrdia i després odiar o mantenir els nostres rancors. La Paraula de Déu ha sigut pronunciada en nosaltres com la gràcia d'aquell que ens estima, de la mateixa manera hem de fer nosaltres, pronunciant en les nostres paraules l'amor que vivim.

Dilluns 21 març Mateu 5, 38-42

La radicalitat de les paraules de Jesús es manifesta, precisament, en les situacions més complicades, quan hem patit el mal dels altres, quan hem sigut nosaltres les víctimes de la injustícia, aleshores és quan la nostra reacció parlarà d'allò que som. Posar l'altra galta mai és fàcil, però la crida és el treball per la pau; una que no és la fi, sinó el camí per construir un món alternatiu.

Dimarts 22 març Mateu 5, 43-48

Enmig de les confrontacions, de les baralles i el mal rotllo, allà és on Jesús ens demana d'actuar de forma contrària a allò que és la nostra naturalesa. Estimar els enemics és el gran repte de la humanitat, perquè aquest estimar no pot ser solament una paraula que ens atorguem com a complida, sinó que les nostres accions ho han de demostrar. No és fàcil. Que Déu ens ajudi a comprendre el camí que ens ha obert davant.

Dimecres 23 març Mateu 6, 1-4

Donar i ser generosos és la crida, però se'ns demana ser-ho sense recompensa. Quan donem no esperem treure cap mena de benefici, i sobretot no pensem en la glòria que això pot donar-nos; i igual que amb l'almoïna, també amb tot allò que fem pels altres, quan treballem i ens esforcem, per la nostra ciutat, pels pobres, per l'església no esperem cap mena de reconeixement, ho fem per amor i l'amor no es paga.

Dijous 24 març Mateu 6, 5-18

Tot allò que utilitzem per aconseguir el reconeixement dels altres, allò que fem perquè ens admirin, perquè ens donin glòria es converteix en la banalitat de la hipocresia. Jesús ens demana ser el que diem que som sense esperar res, perquè a la fi, tot allò que fem ho hem de fer pels altres i no per nosaltres.

Divendres 25 març Mateu 7, 1-5

Massa vegades vivim, sense adonar-nos, judicant els altres. Jutgem les seves accions, les seves decisions, ens erigim en jutges i ens creiem amb capacitat per dictar sentència. Però no ens correspon a nosaltres, ans al contrari, precisament per tot allò que hem de millorar i transformar en nosaltres mateixos és que hem de viure amb la humilitat de no fer sentències de valor sobre els que ens envolten.

Dissabte 26 març Mateu 7, 7-12

El camí que ens presenta Jesús al davant no és pas fàcil. Renunciar a nosaltres mateixos per revestir-nos del seu amor és una tasca complicada i que massa vegades se'ns fa feixuga i gairebé impossible de complir. Però no estem sols, el seu Esperit ens acompanya en aquesta tasca de transformació. Hem d'obrir els nostres cors a la seva acció que pot omplir-nos de la saviesa que estima i perdona, i que abandona la vanagloria de creure'ns millors que els altres.

Diumenge 27 març Mateu 7, 13-14

A la fi, el camí de la vida és aquest camí estret per on és difícil transitar, un camí on massa vegades caurem i ens farem mal, perquè està ple dels obstacles del nostre egoisme i els nostre raonament humà, que s'allunya del voler de Déu. Però aquest és el veritable camí per portar justícia i pau, quan renunciem als nostres mèrits i treballem per construir el Regne de Déu, un estatge florit per a totes i tots.

Dilluns 28 març Mateu 7, 15-20

Tot allò que fem i diem parla del que tenim al cor. Totes les nostres decisions expliquen qui som en el nostre interior; per això hem de buscar estar amarats de l'Esperit del Senyor, que ens fa viure l'evangeli com una realitat. I si és cert que no sempre donem els fruits que hauríem de donar, sabem que la nostra vida està amarada de les noves oportunitats que Déu ens ofereix.

Dimarts 29 març Mateu 7, 21-23

El camí de l'evangeli és el de l'inconformisme, amb la injustícia que ens envolta. Però també amb nosaltres mateixos. Quan ens instal·lem en actituds que no estan amarades d'amor, o quan les nostres accions no tenen res a veure amb el que diem ser. No ens conformem a les pròpies actituds i busquem la transformació i la conversió que en l'Esperit del Senyor se'ns dona per gràcia.

Dimecres 30 març Mateu 7, 24-29

El repte que tenim per davant es fonamenta en Jesús, ell és qui construeix la casa i qui ens ensenya i marca el camí, allà on posem el cor tindrem la nostra inspiració. El seguiment no és fàcil, però sabem que hi ha qui ens ajuda, no estem sols davant el repte de revestir-nos del Fill de Déu. En el seu Esperits som cridats a, dia a dia, fer passes de transformació.

Dijous 31 març Salm 51, 3-14

Que l'Esperit del Senyor renovi en nosaltres les ànimes i els cors. Que en ell aprenguem el camí de la vida i sentint-nos perdonats donem tot allò que hem rebut. El perdó de Déu ens allibera per tornar a aixecar-nos i fer del camí de la nostra vida el seguiment del seu Fill, que ve a nosaltres amb la gràcia del Déu que estima i té misericòrdia de nosaltres. Amén.
